

Kissinger: Toto jsou hlavní geopolitické výzvy, kterým svět právě teď čelí

Klaus Schwab v rozhovoru s bývalým ministrem zahraničí USA Henrym A. Kissingerem

Obrázek: Světové ekonomické fórum

23. května 2022

Lukáš Bester

Nezávislý výzkumník a spisovatel - Světové ekonomické fórum, poradce pro udržitelný rozvoj na rozvíjejících se trzích

Tento článek je součástí [výročního zasedání Světového ekonomického fóra](#)

- Bývalý ministr zahraničí Henry Kissinger se připojil ke Klausu Schwabovi, zakladateli a výkonnému předsedovi Světového ekonomického fóra, v rozhovoru o nejnaléhavějších problémech, kterým svět čelí.
- Kissinger říká, že konflikt na Ukrajině může trvale restrukturalizovat globální řád.
- O tom, jak USA a Čína projdou svými vztahy v tomto komplikovaném světě, budou vyprávět další generace.

Když bývalý americký ministr zahraničí Henry Kissinger poprvé promluvil na výročním zasedání Světového ekonomického fóra v roce 1980, řekl, že „jsme ve věku globální vzájemné

závislosti“. Toto prohlášení zopakoval zakladatel a výkonný předseda Světového ekonomického fóra Klaus Schwab v diskusi s diplomatem oceněným Nobelovou cenou v Davosu 2022.

Litujeme, videopřehrávač se nepodařilo načíst. (Kód chyby: 101102)

Pragmatismus a dlouhodobý klid

Henry Kissinger, známý svou realpolitikou, si během studené války upevnil globální reputaci pragmatika, který řídil americkou zahraniční politiku v 60. a 70. letech. Kissinger, průkopník politiky *zmírňování napětí*, snažil se snížit napětí s tehdejším SSSR a organizoval diplomatické vztahy USA s Čínou.

Jak Světové ekonomické fórum pomáhá zlepšovat humanitární pomoc?

Ukázat

Na otázku o jeho pohledu na hlavní problémy, kterým dnešní svět čelí, Kissinger zdůraznil, jak by pokračující konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou mohl přetvořit svět, jak ho známe: „Strany by měly být přivedeny k mírovým rozhovorům během příštích dvou měsíců. byl mostem mezi Evropou a Ruskem, ale nyní, když se vztahy přetvářejí, můžeme vstoupit do prostoru, kde je dělicí čára překreslena a Rusko je zcela izolované. Nyní čelíme situaci, kdy by se Rusko mohlo zcela odcizit Evropě a hledat trvalé spojenectví jinde. To může vést k diplomatickým distancím podobným studené válce, což nás vrátí o desítky let zpátky. Měli bychom usilovat o dlouhodobý mír.“

Obrázek: Světové ekonomické fórum

Etablované a vznikající mocnosti

Když Kissinger hovořil o vzestupu Číny, zamyslel se nad svými zkušenostmi z vyjednávání s Pekingem: "Když jsme v 70. letech otevřeli diplomatické vztahy s Čínou, dělali jsme to s pocitem, že začínáme trvalý vztah. To bylo úplně jiné." Dnes je to velmoc s významnými ekonomickými a strategickými zájmy. Jak USA a Čína povedou své vztahy v příštích letech, bude záviset na trpělivosti a diplomacii jejich vůdců." Henry Kissinger poznamenal, že potenciálně nepřátelský aspekt americko-čínského vztahu by měl být zmírněn a měly by být prosazovány a prosazovány společné zájmy. "USA," říká, "si musí uvědomit, že strategické a technické kompetence Číny se vyvinuly. Diplomatičká jednání musí být citlivá, informovaná a musí jednostranně usilovat o mír."

Co dělá Světové ekonomické fórum se změnou klimatu?

Ukázat

Vojenské technologie

"Stojíme tváří v tvář realitě, že moderní technologie staví země do situací, ve kterých nikdy předtím nebyly," řekl Kissinger. Jaderné mocnosti a nové vojenské technologie by bez stanovených kritérií pro omezení mohly znamenat pro lidstvo katastrofu."

Celý přepis:

Klaus Schwab: [00:00:02] Dobrý den, doktore Kissingere. Pozdravy ze Ženevy – řekl bych z Davosu. Slyšíš nás?

Henry Kissinger: [00:00:13] Ano, slyším vás velmi dobře.

Klaus Schwab: [00:00:15] Víte, máte tady skvělé shromáždění. Každý má zájem slyšet vaše názory. A nemusím vám představovat, doktore Kissingere. Jen bych rád zmínil, že jsem vás potkal, když jsem byl na Harvardu před více než 50 lety. A vlastně jsi poprvé přijel do Davosu. Bylo to v roce (1980), tedy před více než 40 lety. A podíval jsem se na váš projev, který jste přednesl v roce 1980, a chci jen citovat jednu nebo dvě věci.

Ve svém projevu jste se soustředil a cituji: "Je to neustále se měnící svět." Zní to povědomě? A vy jste řekl, cituji: "Věk globální vzájemné závislosti." Konec citace. A varoval jste, cituji, „klam důvěry v klasické modely, výzva pro systém“. A zakončil jste svůj projev tím, že všechny tyto změny jsou globální a udělají z nás období zmatku, a to i bez ohledu na konkrétní výzvu, které musíme čelit. 1980 a my jsme o 42 let později. A samozřejmě nás velmi těší, jak hodnotíte dnešní situaci. A měl jsem to potěšení vás před několika týdny navštívit. A my jsme si vybrali, jak jsem vám tenkrát zmínil, historii v přelomovém období. Jsme skutečně v bodě zlomu. A to není řeč. Toto je rozhovor, řekl bych, mladého studenta a zkušeného profesora.

Henry Kissinger: [00:02:59] Dovolte mi, abych vám poděkoval za to, že jsem se mohl vrátit do Davosu, protože je to tak zásadní fórum pro výměnu myšlenek po celém světě. Ale výsledek

tohoto bodu obratu — ještě není zřejmý, protože existuje řada problémů, které jsou stále zvažovány ve sféře těch, kdo rozhodují, a samozřejmě probíhá mnoho evolucí, které ovlivní výsledek.

Dovolte mi načrtnout problémy. Nejživější je v tuto chvíli válka na Ukrajině a výsledek této války, jak ve vojenském, tak politickém smyslu, ovlivní vztahy mezi uskupeními zemí, o nichž se zmíním v minutě. A výsledek jakékoli války a mírového urovnání a povaha tohoto mírového urovnání – to určí, zda bojovníci zůstanou stálými protivníky, nebo zda je možné je zasadit do mezinárodního rámce.

Asi před osmi lety, když se objevila myšlenka členství Ukrajiny v NATO, jsem napsal článek, ve kterém jsem řekl, že ideálním výsledkem by bylo, kdyby se Ukrajina mohla konstituovat jako neutrální druh státu, jako most mezi Ruskem a Evropou. . Spíše než, je to přední linie uskupení v rámci Evropy. Myslím, že příležitost je nyní – neexistuje nyní stejným způsobem, ale stále by mohla být chápána jako konečný cíl. Podle mého názoru musí v příštích dvou měsících začít směřování k jednání a jednání o míru, aby mohl být nastíněn výsledek války. Než by to však mohlo způsobit otřesy a napětí, které bude stále těžší překonat, zejména mezi případným vztahem Ruska, Gruzie a Ukrajiny k Evropě. V ideálním případě by dělicí čára měla vrátit status quo ante. Domnívám se, že vstoupit do války za Polskem by z ní udělalo válku a ne o svobodu Ukrajiny, kterou s velkou soudržností podniklo NATO, ale ve válku proti Rusku samotnému, a to mi připadá jako rozdělující linii, kterou prostě nelze definovat. To bude pro někoho těžké odhadnout. Změny toho mohou nastat během jednání, která samozřejmě ještě nebyla stanovena, ale která by měla začít být návratem hlavních účastníků, jak se bude válka vyvíjet, a nastínil jsem možný vojenský výsledek. Chtěl bych však mít na paměti, že jakékoli jeho úpravy by mohly zkomplikovat jednání, v nichž má Ukrajina právo být významným účastníkem,

Ale je třeba se dívat jak na vztah Evropy k Rusku v delším časovém horizontu, tak způsobem, který je oddělený od stávajícího vedení, jehož postavení však bude po určitou dobu vnitřně ovlivněno jeho výkonem v tomto období. . Z dlouhodobého hlediska bylo Rusko 400 let nezbytnou součástí Evropy a evropskou politiku v tomto období zásadně ovlivnilo jeho evropské hodnocení role Ruska. Někdy pozorovacím způsobem, ale při řadě příležitostí jako ručitel nebo nástroj, kterým by mohla být znovu nastolena evropská rovnováha. Současná

politika by měla mít na paměti obnovení této role je důležité rozvíjet, aby Rusko nebylo zahrnuto do trvalého spojení s Čínou.

Čína a Spojené státy, víme, že v příštích letech musí dojít k nějaké definici, jak vést dlouhodobý vztah zemí, záleží na jejich strategických kapacitách, ale také na jejich interpretaci těchto kapacit. V posledních letech se Čína a Spojené státy vyvinuly ve vztah, který je v historii každé strany jedinečný. To znamená, že z hlediska strategického potenciálu jsou pro sebe největší hrozbou — vlastně jedinou vojenskou hrozbou, se kterou se musí každá strana neustále vypořádat. A tak výzva, období, ve kterém jsem se podílel na vytváření tohoto vztahu, ve kterém se předpokládalo, že by mohlo nastat období permanentní spolupráce, kdy se obě země stanou [nesrozumitelnými], bylo částečně ohroženo a na období pravděpodobně ukončeno růstem vzájemné strategické a technické způsobilosti. Takže na této úrovni existuje inherentní protichůdný aspekt. Otázkou je, zda lze tento kontradiktorní aspekt zmírnit a postupně zmírnit diplomacií, kterou vedou obě strany, a nelze to dělat jednostranně jednou stranou. Obě strany tedy musí dospět k přesvědčení, že určité uvolnění politických vztahů je nezbytné, protože jsou v pozici, která nikdy předtím neexistovala – jasně, že konflikt s moderní technologií, vedený bez předchozích jednání o kontrole zbrojení, takže nemají žádná stanovená kritéria omezení, bude pro lidstvo katastrofou. To je jedno

Jejich rozdíly jsou v kontextu historické politiky, vůdci mají povinnost tomu zabránit a zajistit minimálně permanentní konzultace, seriózní konzultace na toto téma, legální hraní na permanentní bázi. A pak je to vývoj tohoto.

V budoucnosti světa je samozřejmě mnoho nedokončených období. Vznik dalších jaderných mocností, z nichž nejnaléhavější je vzestup Íránu a následné rozdělení na Blízkém východě. A stejně jako v období přímo ovlivněném ukrajinskou otázkou, ale ovlivněné rovnováhou, která se objeví, vzestup zemí jako Indie a Brazílie a dalších zemí bude muset být začleněn do mezinárodního systému. Zdá se mi, že jsou klíčové, spolu se skutečností, že ukrajinský konflikt způsobil trhlinu v ekonomických ujednáních, která byla uzavřena v předchozím období, takže bude nutné znovu zvážit definici a fungování globálního systému. .

Právě tyto výzvy předkládám jako analogii, ale věřím, že je třeba je překonat, nechceme-li žít ve stále více konfrontačním a chaotickém světě.

Klaus Schwab: [00:19:02] Děkuji mnohokrát, Dr. Kissingere, za popis tohoto stavu světa. My máme, a já vím, že na to není připravený, ale sedí nám tady někdo, koho nejvíc obdivuji i pro jeho nápady, navíc právě vydal velmi významnou knihu. Takže, Grahame Allison, byl byste připraven komentovat – a my potřebujeme mikrofon – mohl byste být připraven komentovat a možná se také zeptat, doktore Kissingere, poslední otázku. Co se ve vaší mysli probouzí? Nejprve by ale bylo zajímavé mít vaše komentáře.

Graham Allison: [00:19:55] Děkuji mnohokrát.

Henry Kissinger: [00:19:57] Jméno jsem nedostal.

Graham Allison: [00:20:00] Váš nejstarší student.

Klaus Schwab: [00:20:02] Graham Allison.

Henry Kissinger: [00:20:06] Oh Graham Allison, ano.

Graham Allison: [00:20:13] Myslím, že mě Henry často označuje jako svého nejstaršího studenta a asistenta kurzu, a já mu říkám, že je to proto, že jsem se učil nejpomaleji. Takže, Henry, vypadáš skvěle. Ačkoli měl Henry mít dnes večer v New Yorku oslavu 99. narozenin, ale okolnosti to nedovolily. Takže vidím, že jsi oblečený na večírek, v každém případě a je mi líto, že mi tam chybíš, ale jsem rád, že tě tu vidím.

Henry, slyšíš přehled, byl jako vždy úžasný. A myslím, že Klaus odvedl dobrou práci, když nám připomněl poznámky z roku 1980, kde můžeme slyšet ozvěny. V roce 1980 však Čína jen stěží figurovala na obrázku tak, jak je tomu dnes. Takže, když se podíváte na vztah mezi USA a Čínou, který, jak říkáte, bude nevyhnutelně ze své podstaty rivalitní a nepřátelský, ale zároveň, nebude-li řízen, může vést ke katastrofické válce. A jak sledujeme, co se děje na Tchaj-wanu, abychom byli včas, pokud jde o zprávy, komentář prezidenta Bidena včera v Japonsku o Tchaj-wanu – o Tchaj-wanu jsme už mluvili – myslím, že to vypadá jako nejrychlejší cesta k všeobecná totální válka mezi USA a Čínou. Tak,

Klaus Schwab: [00:22:25] Henry, chceš reagovat?

Henry Kissinger: [00:22:29] Bylo nečekaným potěšením vidět Grahama objevit se a položit mi otázku. Byl to můj student a je to můj přítel a šli jsme podél paralelních linií po mnoho

desetiletí.

O porozumění ohledně Tchaj-wanu jsem vyjednával na samém začátku americko-čínského vztahu. Mezi čínským a americkým diplomatem se na toto téma uskutečnily stovky schůzek, které vždy skončily prvního dne, protože Číňané požadovali okamžitý obrat Tchaj-wanu a my jsme trvali na pokračování používání [nesrozumitelných] metod, jak toho dosáhnout. Objektivní. Nebudu tedy procházet procesem, jehož bylo dosaženo, ale dohodu chápu tak, že Spojené státy budou podporovat zásadu jedné Číny, že nyní budeme existovat na řešení dvou Čín, a západní svět byl připraven žít s dlouhým obdobím, ve kterém by tento proces fungoval sám, a ve kterém se vždy chápalo, že Spojené státy byly proti [nesrozumitelnému] vojenskému řešení tohoto problému.

A já si myslím, že je zásadní, aby byly tyto principy zachovány a Spojené státy by neměly úskokem nebo postupným procesem vyvinout něco jako dvoučínské řešení, ale aby Čína pokračovala v trpělivosti, která byla uplatňována doposud.

Přímá konfrontace. Je třeba se vyhnout a Tchaj-wan nemůže být jádrem jednání mezi Čínou a Spojenými státy. Pro jádro jednání je důležité, aby Spojené státy a Čína diskutovaly o zásadách, které ovlivňují protichůdný vztah a které umožňují alespoň určitý prostor pro úsilí o spolupráci. Tchajwanská otázka nezmizí, ale jako přímý předmět konfrontace a nepřátelského jednání nutně povede k situaci, která může zmutovat do vojenské oblasti, což je proti světovému zájmu a proti dlouhodobému zájmu Číny a Spojených států. států.

To jsou důvody, se kterými se obracím na své přátele v americké vládě, ale také na přátele, se kterými jsem měl za ta léta příležitost na čínské straně. Pro celkové potřeby světa je tedy důležité, aby Spojené státy a Čína zmírnily své nepřátelské vztahy uznáním, že pokud by došlo k situaci typu 1. světové války, sklouznutí do konfliktu, důsledky budou hroživější, než byli tehdy.

Jak se tedy vypořádat mezi existujícím nepřátelským vztahem a potřebou spolupráce v ekonomickém smyslu a [nesrozumitelné] je velkou výzvou pro obě vlády a bude to ovlivněno [nesrozumitelné], protože Čína bude muset znovu analyzovat svůj vztah s jeho etablovaný- s Ruskem, protože nemohl očekávat, když byl vyroben, že se bude vyvíjet směrem, kterým má. A také bude důležité, aby Spojené státy překročily svá hodnocení kontradiktorních vztahů

a přešli k nějakému konceptu světového řádu, ve kterém Spojené státy a Čína, částečně kvůli vývoji ekonomik a částečně kvůli vývoji ideologií, v ošklivé konfrontaci a proměnit ji v něco, co je slučitelné se světovým řádem.

Klaus Schwab: [00:30:44] Děkuji. Děkuji. A blížíme se ke konci našeho sezení a bylo fascinující slyšet vaše stále velmi vizionářské pohledy a slyšet od vás. Děkuji mnohokrát.

Mám velmi neobvyklý nápad. Můžete mi odpustit, ale jak jsme slyšeli také od Grahama, Henry tento týden slaví 99. narozeniny. Řekněme tedy všichni společně: Všechno nejlepší k narozeninám, Henry.

Publikum : Všechno nejlepší k narozeninám Henry.

Klaus Schwab: Vše nejlepší a děkuji. Takže máme jednu minutu. A rád bych využil tuto minutu, protože Grahame, ty jsi napsal tuto knihu – nech si mikrofon, Grahame – napsal jsi tuto knihu a tvrdíš, že když si vezmeš historické příklady, válka mezi konkurencí, která může skončit válkou, řekněme to takto, mezi USA a Čínou je nevyhnutelné.

Dovolte, abyste se v několika málo větách podělili s publikem. Stále si myslíte, že tento případ přichází?

Graham Allison: [00:32:38] Takže v podstatě jsem nepřišel mluvit. Přišel jsem si poslechnout Henryho. Ale to je myšlenka, která se objevila v průběhu několika let.

Henry používá historii, aby pomohl informovat a osvětlit současnost a volby a výzvy. Ve své knize Thukydidova past, podívám se na posledních 500 let, najdeme 16 případů, kdy rychle rostoucí mocnost, jako jsou Atény v klasickém Řecku nebo Německo na začátku 20. století, zpochybňuje kolosální vládnoucí mocnost, jako je Sparta nebo Velká Británie. nebo USA dnes. Takže 12 z těchto 16 končí válkou – takže válka není nevyhnutelná, jen se to tak stalo.

Od té doby, co jsem se tam dostal, se mě několik lidí zeptalo: "No, tak co by teď řekl Thukydides?" protože tato kniha byla napsána před pěti lety, právě když se Trump stal prezidentem.

A myslím, že by řekl, že jak rostoucí moc, tak vládnoucí moc vypadají podle scénáře správně, skoro jako by každý soupeřil o to, kdo může lépe ilustrovat typickou rostoucí moc a typickou

vládnoucí moc. Takže (Thucydides) sedí na kraji svého sedadla a očekává největší válku všech dob.

Klaus Schwab: [00:34:15] Pokud se budete řídit radami Henryho, bylo by to-

Graham Allison: [00:34:23] Pátý ze čtyř, které unikly z Thukydidovy pasti – spíše než třináct nebo dvanáct, které vedly ke katastrofickým následkům.

Klaus Schwab: [00:34:34] Takže Henry, dal jsi nám velmi cenné rady a ještě jednou děkuji a děkuji také Grahame. Děkuji Henry. Přejeme vám vše nejlepší a tímto naše sezení končí.